Anul al 62-lea
4 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 125 Luni 4 Iunie 1945
4 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITAŢI
50% în plus

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIV. COPIILOR
1800 lei pe 6 luni
ZIARUL ŞTIINŢELOR
1200 lei pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1800 lei pe 6 luni
FAMILIA 1400 lei pe 6 luni
CRUCE ŞI SUFLET
600 lei pe 3 luni

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

CĂILE PROPĂŞIRII IN PLUGĂRIE

Paralel cu instrucţiunile pentru comisiile de reformă agrară, ministerul domeniilor a publicat o dare de seamă a realizărilor de până acum în ce priveşte intensificarea muncilor agricole şi a însămânţărilor, dare de seamă care precizează între altele:

„Concomitent cu preocupările impuse de mersul muncilor agricole, ministerul agriculturii ţine să îmbunătăţească tot mai mult instalaţiile de care dispune, în special cele de valorificare a producţiei, ca fabrici de marmeladă, depozite frigorifere pentru peşte, cuptoare pentru fructe şi legume. E de remarcat în această privinţă ritmul tot mai crescând al reparaţiilor şi construcţiilor ce se fac la unităţile agricole din ţară."

Aci trebue pus accentul încurajării productivităţii agricole, pe industrializarea produselor, nu numai în ce priveşte activitatea instituţiilor oficiale pendinte de minister, ci şi în ce priveşte iniţiativa particulară. Reforma agrară a creiat o situaţie nouă şi munca trebue să-şi găsească, pe lângă securitate şi căi diverse de rentabilitate. Statistica arăta în 1941 că din 1.732.030 de exploatări agricole mari şi mici 878.395 erau exclusiv „cerealiere", 555.336 erau mixte. 217.043 aveau ca obiect creşterea animalelor, 35.711 se ocupau de culturi speciale, 23.666 erau viticole, pomicole erau 12.184, apicole 1211, forestiere 1848 şi grădini de zarzavat 12.184.

Trebue să ne bizuim strădania noastră viitoare şi drumul spre propăşire printr'o industrializare a produselor agricole aşa cum aminteşte şi comunicatul ministerului de domenii şi sprijinul cel mai folositor îl găsim în cooperaţia de producţie despre care revista engleză „The Tablett" într'un articol referitor la reconstruirea Europei scria: „Plugarul vă fi finanţat prin cooperative de credit şi societăţi de economie; el se va aproviziona cu unelte şi materii prime prin societăţi cooperative de aprovizionare. Cooperative de lăptărie şi de vinificare, fabrici de conserve, mori şi teascuri îl vor ajuta să-şi valorifice şi să-şi vândă produsele".

Adaptând sistemul de industrializare agricolă la producţia noastră, sprijinind sistemul de cooperare care îngăduе unirea agricultorilor cari, izolaţi, n'ar putea găsi capitalul necesar investiţiilor costisitoare, complectăm reforma agrară îndrumând-o pe căile progresului şi rentabilităţii, asigurăm hrana populaţiei, garantăm obligaţiile luate prin convenţia de armistiţiu, creând şi rezerve pentru export graţie cărora vom putea aduce din afară materiile prime necesare vieţii noastre industriale.

Un solid nucleu cooperatist există la noi de multă vreme. dar din 7160 cooperative — datele dinainte de război — numai 131 erau de producţie ori în tehnica agricolă modernă, pentru valorificarea roadelor muncii, pentru intensificarea recoltei, cele mai necesare în situaţia actuală sunt cooperativele de producţie şi către ele trebue să se îndrepte atenţia oficialităţii spre a sprijini toate iniţiativele pe acest făgaş al rentabilităţii şi deci al propăşirii şi individuale şi colective.

PROCESUL ZIARIŞTILOR CRIMINALI DE RĂZBOI

ACTUL DE ACUZARE
IMPOTRIVA LUI STELIAN POPESCU

Stelian Popescu, fost ministru, proprietar şi director de ziar; prin scriere şi grai a creiat opinii, împărţind ţara în grupe de cetăţeni duşi de curentul slovelor cu tâlc rostite în coloanele „Universului".

Filogerman şi antidemocrat încă din 1918, s'a desăvârşit pe sine cu ocazia posesiei acestei tribune publice „Universul" de unde cocoţat striga şi improşca ca un peienjeniş întins pe întreaga ţară convingerile (?) lui antidemocratice şi nemţofile.

Ziarul său dă vaste proporţii faptului care-l interesează direct fie spre a distruge, fie spre a lăuda pe cineva. Pentru aceasta avea şi posibilităţi „Universul" fiind cel mai mare şi cel mai răspândit cotidian. În acest mod a întreţinut în publicul românesc atmosfera care i-a convenit.

In tot timpul crudului şi inumanului război hitlerist, Stelian Popescu, cu putere de gazetar întreţinea opinia favorabilă hitlerismului şi fascismului.

Lacom, şantagist, impostor, îndrăzneţ, Stelian Popescu striveşte sub călcâi vieţi ce-i stau în cale, grăbit să urce piscuri ametitoare, de unde ajuns, să devină satrapic, sprijinit de o avere adunată ilegal şi samavolnic.

Oportunist, face din „ideia naţională" o trambulină care-i serveşte să promoveze la situaţii politice.

Antonescian, hitlerist şi antidemocrat, Stelian Popescu mulţumeşte în scris lui Ion Antonescu „pentru bunăvoinţa ce a avut de a îngădui să apară „Universul" sub numele său".

La 4 Septembrie 1940, îşi exprimă bucuria când i se comunică dela ziar că Ion Antonescu va forma guvernul Ţării.

„Am scris atunci, cel mai scurt, dar cel mai istoric articolaş din cariera mea: „Iată-l", care a produs până seara acel delir de entuziasm de care generaţiile viitoare vor vorbi", — spune Stelian Popescu, într'o scrisoare adresată lui Ion Antonescu.

A creiat opinii supra-favorabile regimului de dictatură antonescian dovedindu-se antidemocrat.

„Oameni necunoscuţi, care veneau la masa mea să mă îmbrăţişeze" (prin telefon însuşi Ion Antonescu îi mulţumeşte pentru articol, într'atât se dovedise de bun propagator şi sprijinitor al regimului).

Ataşat regimului, Stelian Popescu scrie lui Ion Antonescu: „Nimeni mai mult ca mine nu doreşte ca D-ta să reuşeşti..." etc.

Alături de activitatea personală, inculpatul Stelian Popescu în calitate de director al ziarului „Universul", a decis înscrierea în coloanele acestei publicaţii, a tuturor temelor propagandei fasciste, provocând în cadrul Redacţiei o serie de colaboratori fideli ai propagandei germane, parte dintre ei aflându-se astăzi epuraţi din presă, exclusiv pentru cele scrise sub oblăduirea lui Stelian Popescu.

Folosind marea difuzare în massă a „Universului" şi desvoltând toate temele fasciste a colaborat efectiv, — jucând un rol proeminent — la instalarea regimului dictatorial de tip fascist a lui Ion Antonescu — Horia Sima. In această privinţă, se mai cuvine a fi semnalat amănuntul că o serie de articole ce nu putuseră fi publicate la data când au fost scrise, au fost ulterior date publicităţii, în primele zile ale instaurării regimului hitlerist din România.

Dar cuipabilitatea lui Stelian Popescu mai rezultă şi din faptul că încă cu mulţi ani înainte de 1940, s'a pus în slujba fascismului, transformând „Universul" într'o adevărată tribună a acestei odioase cauze.

Mentor al aşa zisului „naţionalism românesc", Stelian Popescu a difuzat cu o criminală perseverenţă, zi de zi, timp de 25 de ani, otrava ce a alterat opinia publică, insinuând în conţinutul „naţionalismului" său, temele de propagandă ce şi-au dat roadele în dezastrul Ţării.

I. A propovăduit ura de rasă, prin articolele ce au culminat în campania împotriva ziarelor „Dimineaţa" şi „Adevărul" şi în susţinerea măsurilor rasiale („Semn bun" — „Universul" 31 Ianuarie 1930, „Mai tare ca Legea" — „Universul" 5 Mai 1943).

II. A exacerbat şovinismul, asmuţind la ură împotriva naţiunilor conlocuitoare („Cine Provoacă?" — „Universul" — 23 Iunie 1928).

III. A luptat împotriva democraţiei, prediicând necesitatea dictaturilor. (Dictatura — Universul 31 Iulie 1929, Ordine şi Producţie — 2 Februarie 1941).

IV. A elogiat fascismul şi hitlerismul, indicând oamenilor politici ca pilde de urmat exemplul acestora bun. (Prevăzătorii — Universul 14 Iulie 1940).

V. A susţinut cu vehemenţă cuzismul şi legionarismul, prevestind ca de neînlăturat biruinţa acestora (Garda de Fier — „Universul" 12 Decembrie 1943, retipărit 26 Septembrie 1940).

VI. A militat pentru aservirea către Germania, prezentând-o ca o necesitate inexorabilă, binecuvântată şi plină de roade fericite pentru România. (Colaborarea Militară Germano-Română — Universul 6 Iunie 1941).

VII. A colaborat la formarea platformei politice a trădătorului Ion Antonescu şi l-a prezentat Ţării ca pe un miraculos salvator. (Iată-l! — 6 Septembrie 1940).

VIII. A îmbrăţişat cu toată căldura războiul criminal al lui Hitler, pentru care pregătise timp îndelungat opinia publică prin ura contra Rusiei (Războiul pentru Ordine şi Dreptate — Universul 24 Iunie 1941).

Intreaga lui activitate publicistică este incriminată, căci nu este articol semnat sau nesemnat care-i aparţine în care temele acestea criminale să nu fie repetate până la obsesie, menţiunile de mai sus, trimiţând numai spre exemplificare.

Dându-şi seama de gravitatea faptelor comise şi văzând modul în care evoluase situaţia politică şi militară, Stelian Popescu a părăsit ţara plecând în străinătate, pentru ca în acest mod să se eschiveze din faţa sancţiunei pe care poporul i-o va dicta.

Este astfel dovedit că Stelian Popescu s'a pus în slujba fasbismului şi hitlerismului, contribuind cu intenţii criminale, prin fapte directe la realizarea scopurilor lor politice, fapt prevăzut şi pedepsit de art. 2 al. O şi art. 3 al. 1 din legea pentru urmărirea şi sancţionarea celor vinovaţi de dezastrul ţării sau de crime de război.

RECHIZITORIUL D-LUI ACUZATOR PUBLIC ION D. ION
IN PROCESUL ZIARIŞTILOR VINOVAŢI DE DEZASTRUL ŢĂRII

AC. PUB. ION D. ION: Domnule Preşedinte şi Onorat Tribunal al Poporului, aveţi în faţa Domniilor Voastre această frântură de echipă, din faimoasa echipă de presă a defunctului regim; aceşti mânuitori de condei care în activitatea lor s'au dovedit a fi antidemocraţi, antisemiţi, filo-germani aliato-fobi şi care au îndrumat poporul pe drumul războiului criminal, pe drumul învrăjbirii între popoarele conlocuitoare ca să strice şi să sfarme pacea şi buna orânduială dela noi.

Vom examina pe rând, domnule preşedinte, şi onorat Tribunal al Poporului, succint, fiindcă material avem şi vi-l punem la dispoziţie, vom examina pe rând scopul urmărit de gazetarii regimului Antonescu, mijloacele de care s'au servit, rezultatele pe care le-au obţinut.

Este cunoscut acum activitatea lor; n'au urmărit altceva decât să înfeudeze ţara lui Hitler şi să fascizeze ţara; lucrând şi operând în sensul discriminării de rasă, împotriva democraţiei, ei au ridicat la rangul de „supra-oameni" pe cei mai oribili ucigaşi ai lumei pe cei doi ucigaşi ai omenirii, pe Hitler şi pe Musolini.

In ceiace priveşte mijloacele, domnule preşedinte şi onorat tribunal al poporului, putem spune că nici unul din ei n'ar putea să facă vre-o plângere de mijloacele pe care le-au avut la dispoziţie pentru a-şi desăvârşi opera.

Guvernul de atunci, nefastul guvern de atunci, le-a pus la dispoziţie tot ceeace le putea da. Guvernul de atunci i-a folosit şi ei la rândul lor au întrebuinţat toate mijloacele posibile pentru a-şi desăvârşi opera. Au folosit filmul, fotografiile şi tot ceeace puteau închipui că ar constitui o propagandă pentru un regim care era slab, dar care se voia consolidat şi întărit prin mijloace false şi artificiale.

Prin mijloacele care li s'au pus la dispoziţie, aşa cum au lucrat, prin viu grai şi scris au îndepărtat ţara dela linia ei democratică, au pus-o într'o situaţie nenorocită şi nefastă şi la fel pe acest popor care a trebuit să ducă un război nedrept, împotriva marelui şi generosului nostru vecin din Răsărit.

Ei au contribuit astfel la distrugerea unei însemnate părţi din ţară. Regiuni întinse sunt astfel ruinate de război, război la care ei au îndemnat prin scrisul lor, prin gândul lor, pus în slujba fascismului. Ei au contribuit astfel la nimicirea sutelor de mii de fii ai ţării pe care i-au trimis să lupte într'un război nedrept.

Ei au trădat ţara, au trădat interesele ţării, au mintit poporul, expunând stări false, departe de realitate.

Şi ca să ilustrez, ceeace afirm, domnule preşedinte şi onorat Tribunal al poporului, voi spicui o frază a acelui acuzat, Romulus Dianu, care permanent în apărarea pe care o face nu oboseşte să spună că a fost „democrat", că a avut intenţii „democratice", că a lucrat mânat de aceste intenţii „democratice".

Noi arătăm însă dimpotrivă, că a mintit poporul, că a arătat stări false. Citez această frază: „toţi germanii ne susţin şi ne simpatizează".

Nu gândeşte nici cel mai neînsemnat om din ţară, că într'adevăr germanii ne iubesc, că ţin la noi, că au venit cu gândul să ne ajute şi să ne sprijine.

Totuşi „intelectualul" care se pretinde că este Romulus Dianu, face afirmaţiile pe care le vedeţi.

Este cel dintâi pentru mine, care în presa română, se însărcinează cu această oribilă falsificare a stărilor reale.

S'a desvoltat în cursul zilei de astăzi modul cum lucra oficina „Porunca Vremii", pe care o ilustra, conducătorul ei acuzatul de astăzi Ilie Rădulescu.

Dacă unii dintre ei au încercat să facă „teorii" în presă, aceste „teorii" au fost în folosul germaniei, pentru înstrăinarea ţării, pentru înfeudarea ei la nemţi. Aşa au făcut în mod permanent cât li s'a îngăduit să rămână pe meleagurile ţării, ca după ce au jefuit, după ce au jăcmănit să dispară, să fugă. Aşa a făcut Pamfil Şeicaru, Stelian Popescu şi alţii, care s'au pus în slujba fascismului.

Ei au utilizat în acest scop metodele folosite de stăpânii lor.

Aşa au făcut toţi ceilalţi gazetari gangsteri, aşa a făcut acela care a exploatat, a furat, ca să strângă averi nejustificate şi, vinovat să ia drumul lui Şeicaru si să se găsească purtat de vânturi în afară, Stelian Popescu.

Au urmărit să distrugă democraţia în orice manifestare a ei şi ca să ajungă la ţel — cum releva ieri maestrul Vicol, s'au coalizat între ei şi ţelurile lor comune erau: lupta împotriva democraţiei, lupta pentru fascism, lupta pentru hitlerism.

Domnilor judecători, toate oficinele de presă dela noi, care au avut în „fruntea lor", drept cele mai importante, Porunca Vremii, Buna Vestire, Curentul şi Cuvântul, au pregătit marşul hitlerist la noi şi au folosit pentru aceasta şi tineretul ţării, au împins acest tineret la violenţă şi l-au învăţat să distrugă slova de simţire aleasă, slova democratică a ţării, gazetele democratice.

Au incitat la crime şi la asasinate şi nu-mi pot închipui cum, prezent fiind, acuzatul Prundeni care a făcut în mod special această incitare la crimă, încearcă această justificare şi această scuză şi cum caută şi el acum liman în ceiace a rămas curat în fundamentul ţării, în pătura ţărănească: acuzatul Prundeni, care ieri spunea că este fiu de ţăran şi se leagă de această pătură a ţărănimei, care n'a făcut şi nu va face niciodată ceiace a făcut acuzatul Prundeni.

După cum iar, nu-mi pot închipui cum acuzatul Prundeni, care ca tânăr studios şi-a început cariera în a studia religia şi teologia, fiindcă, după cum ştiu, acuzatul Prundeni, în tinereţea lui a fost student teolog — el îndeamnă la crimă şi, sub îndemnul lui este ucis Nicolae Iorga, care pentru acuzatul Prundeni nu reprezintă nimic, care pentru acuzatul Prundeni — după expresia lui — era o catastrofă a culturii noastre.

Ce au făcut gazetarii din boxă altceva decât să se laude şi să preamărească faptele celor care au lucrat împotriva poporului.

Egoişti peste închipuirea cuiva, au ţinut locuri de comandă şi au trimis la moarte din aceste locuri, prin fraze exaltate, mii şi mii de inşi fii ai ţării, cari deja erau chinuiţi, ca să rămână ei în huzur, să voiajeze, să se ducă în saloane somptuoase, la recepţii, şi să fie înconjuraţi de cucoane graţioase şi pentru aceasta au să răspundă în faţa poporului.

O cere aceasta conştiinţa publică dezintoxicată, o cere mamele ai căror fii au căzut pradă războiului la care ei i-au îndemnat. O cer soţiile ai căror soţi zadarnic sunt aşteptaţi. O cere ţara întreagă, umilită şi jefuită de regimul absolutist al căror apologeti s'au făcut.

Au lucrat, pentru ca bestialităţile, cruzimile, jafurile, ura, vrăsmăşia să fie în voie — şi au ajutat astfel la sacrificarea milioanelor de oameni nevinovaţi. Si sărmana omenire în suferinţă, în loc să fie ajutată, a fost împinsă spre prăpastie.

Asa au cloroformizat opinia publică dela noi, propagând războiul şi trimiţând la moarte generaţii întregi, pentru ca ei să poată voiaja în lungul şi în latul Europei, cu banii poporului. Intorşi din aceste călătorii, întorşi din aceste lungi voiajuri, au preamărit stăpânirea care i-a trimis, care le-a prilejuit această viaţă de huzur, întrecându-se în fraze frumoase, lăudative, pompoase, cu care ameţeau mintea poporului şi îi îndreptau privirile spre Hitler şi Mussolini. Şi aşa au călătorit majoritatea din ei în Germania şi în Slovăcia, în Croaţia, Elveţia, Spania, Portugalia, Bulgaria.

Acum încearcă fiecare să se apere, spunând că au fost „siliţi" să scrie cum au scris.

Ii întrebăm atunci: De ce atâta zel, dece atâta căldură? Că doar ştiut este când afirmi idei care nu-ţi aparţin, pe care nu ţi le însuseşti, nu pui nici căldură, nici sentiment, nici convingere. Le-a plăcut totuşi să aparţină acelei lumi a asupritorilor şi să împingă poporul la război şi să ascundă fărădelegile făcute în complicitate cu guvernul de atunci.

Dacă s'ar fi lucrat aşa nu ar fi avut posibilitatea ca să intre prin saloanele luxoase ca să aspire indiscret parfumul excitant al doamnelor cu adânci decolteuri. Mai toti au fost purtati la recepţii şi saloane.

Au profitat de această bună stare, le-a convenit aceasta şi a trâmbiţat din surle şi trâmbiţe: „Bravo regim", şi au scris, după socoteala lor despre „personalitatea" lui Antonescu şi despre „geniul" lui Hitler.

Degeaba se văicăresc acum. Poporul cere dreptate şi el trebue satisfăcut.

Şi acum, domnilor judecători, pentru a ilustra activitatea fiecăruia în parte, voi trece la analiza câtorva fraze scrise de acuzaţii care-mi revin.

Romulus Dianu, care în apărarea ce o încearcă nu renunţă să spună că a fost şi este „democrat", face elogiul unuia din cei doi dictatori dela noi, a lui Mişu Antonescu, care i-a fost coleg de şcoală. Şi vorbeşte Romulus Dianu: „Antonescu este un om nou. Loialitatea (?) ministrului este prima garanţie a legilor în Stat". Iar trecând dincolo de arena politicii legionare, spune — vorbind despre cămăşile verzi — în Curentul dela 21 Septembrie 1940: „Aceste cămăşi simbolizează triumful unui ideal", ideal pe care singur şi-l însuseşte de vreme ce-l subliniază şi redacteză. Mai departe acelaşi acuzat spune la 1 Ianuarie 1941: „România a îmbrăţişat politica ţărilor Axei", printr'o trainică adeziune la teluriile şi politica realistă. In Februarie 1941, în aceeaşi gazetă Curentul, scrie că victoria nu este decât o chestiune de timp. O văzuse, o întrevăzuse şi o fixase. La 6 Iulie 1941 scrie într'un articol: „Umăr la umăr, iată expresia cea mai fericită, pentru a indica spiritul şi sentimentul unei alianţe între soldaţii noştri şi soldaţii celei mai glorioase armate, pe care a văzut-o soarele vreodată".

Hitler a fost ajutat de anumiţi inşi, printre care se numără şi R. Dianu.

Să trecem mai departe la activitatea lui Romulus Seişanu, la ultima lui activitate gazetărească şi de cronicar.

Când Germania a ajuns din neputinţă în neputinţă, la capătul puterilor ei şi când chema să lupte copii, el spunea: „mobilizarea totală a Germaniei la maximum capacităţii ei de rezistenţă".

Germania după Romulus Seişanu era aceea care mergea din succes în succes. Dece trebuia atunci să cheme şi copiii ca să facă rezistenţă?

„Armata germană din sectorul central şi de Sud se retrage metodic, nu este învinsă — lăsând pustiuri în spatele lor „pustiu", care am impresia, vă rog să fiu controlat, am impresia că pustiul acesta este lăudat de acuzatul Romulus Seişanu".

„Armata germană prin metode defensive este în măsură să sdrobească forţele inamicului". Minciuni peste minciuni, cu scopul de a întreţine o stare de spirit încrezătoare în perspectivele guvernării criminale a lui Antonescu.

Trecem Domnilor magistraţi, la celălalt acuzat, la Popescu-Prundeni, care îşi începe cariera de gazetar cu salariul şi cu alte sume primite dela Propagandă şi câte o sinecură, două, etc.

Este poate unul dintre puţinii gazetari care a aprobat dictatul dela Viena, fiindcă spune: „nu tocmai noi, prietenii de azi ai

(Continuare in pag. 2-a)

TELEGRAMELE
I. P. S. PATRIARHULUI ALEXEI AL MOSCOVEI CĂTRE I. P. S. PATRIARHUL NICODIM ŞI CĂTRE MINISTRUL CULTELOR

Se ştie că recent, Patriarhia Română, a primit vizita unei delegaţii a Bisericii Ortodoxe Ruse, delegaţie condusă de către I. P. S. Arhiepiscop Ieronim al Chişinăului, care a prezentat I. P. S. Patriarh Nicodim o scrisoare frăţească şi daruri din partea I. P. S. Patriarh Alexei al Rusiei.

I. P. S. Patriarh Nicodim, profund impresionat de atenţia aleasă acordată persoanei sale şi Bisericii Ortodoxe Române, de către Şeful Bisericii Ortodoxe Ruse, a trimis la rândul său daruri şi o inimoasă scrisoare I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei, prin care îi mulţumeşte pentru darurile oferite.

La această scrisoare I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei şi a toată Rusia, a trimis din Moscova următoarea telegramă adresată I. P. S. Nicodem, Patriarhul României.

„Fericit de a fi primit amabila scrisoare a Prea Fericirii Voastre, mă grăbesc să răspund la cordiala Inalt Prea Sfinţiei Voastre prietenie, prin sincerele mele mulţumiri.

Sunt stăpânit de cea mai puternică nădejde a unei legături perfecte şi a celei mai bune înţelegeri între Bisericile noastre.

Al Prea respectatei Voastre Fericiri cu dragoste frăţească frate întru Hristos,

ALEXEI
Patriarh al Moscovei şi a toată Rusia

Din Moscova, 27 Mai 1945.

Deasemeni I. P. S. Patriarhul Moscovei a trimis Preotului C. Burducea, Ministrul Cultelor următoarea telegramă de mulţumire:

PREOTULUI C. BURDUCEA
Ministrul Cultelor
Bucureşti

„Mulţumim din toată inima pentru atenţia acordată delegaţiei noastre şi pentru bunele sentimente faţă de mine.

Cu dragoste ne amintim de întâlnirea noastră la Moscova".

PATRIARHUL ALEXEI

DECORAREA MAREŞALILOR JUKOV, KONIEV ŞI ROKOSOVSKI

Moscova, 2 (Rador). — *Pentru exemplara îndeplinire a misiunilor încredinţate de înaltul comandament suprem în conducerea operaţiilor de pe fronturile de luptă în contra cotropitorilor germani, prezidiumul Sovietului suprem al Uniunii sovietice a decorat pe mareşalul Jukov cu a treia medalie „Steaua de Aur", iar pe mareşalii Koniev şi Rokossovski cu a doua medalie „Steaua de Aur".*

SAVANŢII SOVIETICI TÂŢÂN, PARIN ŞI EGOLIN
ALEŞI MEMBRI DE ONOARE AI ACADEMIEI ROMÂNE

In cadrul unei şedinţe, Academia Română a ales eri d. a., în plenul ei, membri de onoare pe academicienii sovietici Tâţân şi Parin precum şi pe d. Egolin, profesor la Universitatea din Moscova.

Savanţii sovietici se găsesc în România cu prilejul congresului general al Arlus-ului.

Sectoarele in care va debuta colaborarea economică sovieto-română

In legătură cu punerea în aplicare a acordului de colaborare economică sovieto-română încheiat la Moscova la 8 Mai a. c. pe o perioadă de 5 ani, am anunţat eri că autorităţile de resort au alcătuit mai multe comisiuni care să studieze pe sectoare posibilităţile în vederea constituirii de societăţi mixte româno-sovietice. Se va studia în deosebi nevoile de utilaj technic şi de specialişti, posibilităţile constituirii de perimetri de explorare şi exploatare în regiunile miniere, participarea capitalului românesc, etc.

In principiu — după datele publicate în „România Liberă" de eri — s'a hotărît ca primele societăţi mixte româno-sovietice ce se vor înfiinţa, vor activa în următoarele sectoare:

1. Industria petroliferă.
2. Industria metalurgică.
3. Industria sticlei.
4. Industria forestieră.
5. Transporturi pe apă.
6. Transporturi aeriene.
7. Instituţii bancare.
8. Exploatarea minereurilor metalifere.

Anunţând cele de mai sus, confratele citat adaogă:

„După cum se vede, activitatea acestor societăţi mixte va fi îndeosebi în sectoarele cele mai greu lovite de starea de război şi cari duc o vădită lipsă de utilaj tehnic.

Problema navigaţiei pe apă este studiată sub aspectul utilităţii de a se înfiinţa două societăţi, una fluvială şi una maritimă sau o singură societate, care să îmbrace ambele preocupări. Societăţile particulare de navigaţie atât pe apă cât şi în aer vor fi chemate să participe, e vorba în deosebi de S. R. D. şi de Lares.

Societatea mixtă care va exploata minereurile metalice va activa, după cum suntem informaţi, mai ales într'un domeniu cu totul neglijat în trecut: exploatarea bauxitei.

Infiinţarea societăţilor mixte româno-sovietice este privită cu toată încrederea de factorii de răspundere ai vieţii noastre economice, publice şi particulare".

DE VORBĂ CU MIHAIL GABOVICI,
EMERITUL ARTIST AL U.R.S.S.

Grupul de artişti sovietici care ne vizitează ţara, e compus din maeştri ai artei sovietice, reprezentaţi de: d-na Sofia Nicolaevna Golovkina artistă emerită a Republicei, şolistă a Teatrului Mare din Moscova, una din cele mai bune balerine ale Uniunii Sovietice; d. Mihail Gabovici, cel mai bun dansator şi artist emerit al Uniunii Sovietice; d-na Valentina Galeţkaia, solistă a Teatrului Mare de Stat din Moscova, una din cele mai proeminente dansatoare de caracter: d-na Debora Pantofel-Niceţkaia, cea mai renumită şi populară cântăreaţă a Uniunii Sovietice, solistă a Filarmonicei de Stat şi laureată a concursului muzical din U. R. S. S. şi d. I. S. Koslovskii, renumitul tenor al Uniunii Sovietice, laureat al Premiului Stelin.

Artiştii sovietici veniţi în România au format trei echipe care au vizitat principalele oraşe din ţara noastră, dând peste tot spectacole de balet şi concerte prin care au înfăţişat publicului românesc nivelul înalt al artei sovietice. Peste tot, ei au fost primiţi cu un mare entuziasm de către populaţia românească şi s'au bucurat de succese strălucite în faţa publicului nostru care şi-a manifestat marea admiraţie faţă de arta coreografică şi muzicală sovietică.

După întoarcerea din turneele organizate în provincie sub auspiciile ARLUS-ului, artiştii sovietici vor da, sub aceleaşi auspicii, mai multe concerte la Bucureşti unde sunt aşteptaţi de marele număr de melomani şi spectatori din Capitală.

Inainte de apariţia lor pe scenă, am socotit necesar să stăm de vorbă cu unii dintre artiştii sovietici, în legătură cu impresiile culese de ei în cursul vizitei din România şi cu mişcarea artistică din U. R. S. S.

Ne-am adresat, astfel, d-lui Mihail Gabovici, emeritul artist al Uniunii Sovietice, care a binevoit a ne acorda un scurt interview la sosirea d-sale în Bucureşti.

IMPRESII DIN ROMANIA

— Care este programul vizitei dvs. în România?

— Scopul venirii noastre în România este de a stabili o cât mai strânsă legătură artistică între Uniunea Sovietică şi România.

Pentru aceasta, vom înfăţişa spectatorilor şi poporului român câteva creaţii ale artei noastre vocale şi coreografice, iar, pe de altă parte, vom căuta să cunoaştem preocupările muzicale şi teatrale din România, precum şi să facem cunoştinţa artiştilor români.

— Ce impresie v'a produs primul contact cu publicul şi peisajul românesc?

— Am fost plăcut impresionaţi de primirea călduroasă ce ne-a făcut-o publicul din Bucureşti şi din oraşele prin care am trecut. Peste tot, am simţit marea şi vie dorinţă a poporului român de a cunoaşte cât mai deaproape cultura sovietică şi valorile ei înalte.

In privinţa oraşelor şi locurilor văzute de noi, ne-a lăsat cea mai frumoasă impresie coloritul viu şi bogăţiile naturii româneşti.

Mihail Gabovici şi Sofia Golovkina

Varietatea peisajului, dela câmpiile acoperite de cereale, până la munţii plini de verdeaţă şi înzestraţi cu admirabile privelişti, a fost pentru noi o adevărată încântare.

— Ce ne puteţi spune despre şcolile de pregătire a artiştilor şi despre viaţa artistică din U. R. S. S.?

— In Uniunea Sovietică sunt multe şcoli speciale pentru pregătirea artiştilor de toate genurile. Mi-ar fi greu să le enumăr pe toate de aceea mă opresc numai asupra celor mai importante.

Avem numeroase Conservatorii care pregătesc muzicanţi din toate ramurile: cântăreţi vocali, compozitori, dirijori, instrumentişti, etc. In afară de acestea, avem un mare număr de şcoli muzicale. Artiştii dramatici studiază în Institute speciale, unde sunt facultăţi de artă dramatică şi regizori cari dau lecţii.

Artiştii dramatici studiază în Institute speciale, unde sunt facultăţi de artă dramatică şi regizori care dau lecţii. In afară de acestea, există şcoli speciale pe lângă cele mai mari teatre ale ţării, care pregătesc cadre noui de artişti pentru aceste teatre. Astfel, avem câte o Şcoală-Studio pe lângă Teatrul de Artă din Moscova, pe lângă Teatrul Mic, la Teatrul „Vachtangov", la Teatrul de Cameră şi multe altele. In toate oraşele în care există Operă, copiii învaţă de mici baletul şi trebue să pomenesc aci două dintre cele mai vechi şcoli de balet, cea dela Leningrad şi care au dat lumii un şir întreg de maeştri renumiţi ai baletului.

— Cum înţelegeţi să fie organizată viaţa artistică după pace?

— E foarte greu să indici o singură linie de desvoltare pentru ţări diferite, însă mi se pare că artiştii democraţi trebue să lupte prin arta lor pentru idealurile poporului, pe care sunt chemaţi să-l educe în spirit democratic, arătându-i bogăţiile artistice ale culturii de pretutindeni. Eu sunt convins că artiştii care servesc în mod sincer poporul lor, vor putea găsi singuri o cale comună în organizarea viitoare a vieţii artistice din lumea întreagă.

★

D. Mihail Gabovici e unul din reprezentanţii acestor emeriţi artişti democraţi de care am pomenit mai sus. Ca artist emerit al Uniunii Sovietice, d-sa a luat parte ca luptător, la lupta pentru apărarea Moscovei, fiind decorat cu diferite ordine artistice şi militare. D-sa a terminat Şcoala de Coreografie din Moscova în 1924 şi în acelaşi an a fost angajat ca solist la Teatrul Mare din Moscova. Dansator clasic, d-sa execută principalele bucăţi de dans din repertoriul Teatrului. Mare, fiind un strălucit interpret al dansurilor clasice occidentale, ca şi al celor româneşti.

★

Artiştii sovietici vor da, sub auspiciile ARLUS-ului, mai multe spectacole în Capitală, după cum urmează:

Astă seară, la ora 8, va avea loc în sala „ARO" o „Seară de balet", dată de: d-na Sofia Nicolaevna Golovkina, d. Mihail Gabovi şi d-na Valentina Galeţkaia.

Marţi 5 Iunie, ora 6 seara, va avea loc în sala Ateneului Român concertul d-nei Debora Pantofil-Niceţkaia, iar Miercuri 6 Iunie, la aceeaşi oră şi în aceeaşi sală va avea loc concertul tenorului I. S. Kolsovski, cu concursul Filarmonicei noastre, dirijată de d. Egizio Massni.

Prin dragostea şi munca noastră să asigurăm copiilor un viitor fericit.

MM. LL. REGELE MIHAI I
ŞI REGINA MAMĂ ELENA LA CONCERTUL DAT DE MAEŞTRII ARTEI SOVIETICE

M. S. Regele Mihai I şi M. S. Regina Mamă Elena au asistat în seara zilei de 2 Iunie a. c., la concertul maeştrilor artei sovietice, organizat în sala „Aro" în onoarea Majestăţilor Lor, de d. general colonel de tancuri I. Z. Susaikov, vicepreşedintele Comisiei aliate de control şi de d. ministru plenipotenţiar cl. I şi trimis extraordinar A. P. Pavlov, consilier politic pe lângă comisia aliată de control.

Majestăţile Lor au fost însoţite de d. Negel, mareşalul Curţii Regale, d. general adjutant C. Nicolescu ,şeful Casei Militare, d-na de onoare N. Catargi, d. general adjutant Bossy, d. col. Ulea, maestrul Curţii Regale, d. col. adjutant E. Ionescu, d. Mircea Ioaniţiu, secretarul Majestăţii Sale Regele, d. comandor adj. Udriski, d. comandor adj. A. Gherghel, d. locot. Jaques Vergotti, ofiţer de ordonanţă, d. consul N. Ionescu, d. maior Bercea şi alţii.

La concert au mai asistat d. prim ministru dr. Petru Groza, d. Gh. Tătărescu, vice preşedintele Consiliului de miniştri cu d-na, d. general C. Vasiliu Răşcanu cu d-na, d. ministru Gheorghiu Dej d. ministru Lucreţiu Pătrăşcanu cu d-na, d. ministru P. Bejan, d. ministru Lotar Rădăceanu cu d-na.

Din partea sovietică au asistat la concert d. general colonel de tancuri I. V. Susaikov, vice preşedintele Comisiei aliate de control, d. ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar A. P. Pavlov, consilier politic cu d-na, d. general locot. V. Vinogradov cu d-na d. contra amiral V. Bogdenko cu d-na, d. general maior de gardă Moskvitin cu d-na, d. general maior P. Timoteev, d. consilier d. D. Iacovlev; prim secretar, de legaţie d. F. A. Dangulov şi M. Corj precum şi întreaga delegaţie sovietică, compusă din savanţi şi artişti în frunte cu d. A. Karaganov.

Concertul s'a bucurat de un desăvârşit succes. La concert, d. consilier politic A. P. Pavlov a prezentat M. S. Regelui Mihai I şi M. S. Regina Mamă Elena pe oameni de ştiinţă şi de artă sovietici, cari se află în Bucureşti şi anume: academicianul N. Tzâtzân, academicianul V.